

celesta balerină

Paparuz

mi-ești atât
de nebună iubito
ultima primă balerină de univers
încât doar umbra-ți
pe poante
strecurată timid pe scena
spărgătorului de iluzii
aruncă apocaliptic
spectatorii profani
prin vitraliile timpului
dă cu inima lor
de pereții galaxiei
pe regizorul ascuns în culise
un fel de ulisse fără penelopă
îl lasă în travaliul facerii
cu sufletul erect
bâjbându-ți nirvanica siluetă
dumnezeu strigă bis
de pe ultimul rând
mi-arunc brațele în decolteul tău

spectacolul continuă